

06. juni 2017

UPA 2017/30

Forespørgselsdebat om, hvad vi kan gøre for at forbedre vederlaget for de vidtgående handicappede, som er i beskyttet beskæftigelse i virksomheder og beskyttede værksteder og væresteder.

(Medlem af Inatsisartut, Martha Lund Olsen, Siumut)

I Siumut er vores målsætning for de handicappede, at de mennesker der kan og vil arbejde, skal have mulighed herfor, men med gode og veltilrettelagte rammer. Det er således en mulighed, at man i samarbejde med dertil egnede virksomheder, kan løse denne opgave og dermed implementere de handicappede i arbejdsmarkedet, der har lysten til at arbejde og skabe de nødvendige rammebetingelser.

Vi vil gerne takke medlem af Inatsisartut Martha Lund Olsen for hendes fremlagte og særdeles interessante debatoplæg.

Tanken om, at man skal bane vejen for, at de handicappede, der kan arbejde skal kunne oppebære SIK's mindstesats på timelønsbasis, synes vi fra Siumut er spændende, og det vil vi da også gerne snakke med om. Fra Siumut hilser vi derfor forslaget velkomment, idet vi grundlæggende er enige i, at man kan benytte SIK's mindstetimesats. Vi vil dermed heller ikke komme på kompromis med vores egne målsætninger omkring forskelsbehandling og ligestilling, idet de timelønnede som må arbejde i færre timer, trods alt skal kunne oppebære deres grundlæggende rettigheder ligesom alle andre mennesker – hvilket man sikrer ved, at give den timeløn som alle andre får.

Man kan anlægge det synspunkt at selv om de handicappede måske kun kan arbejde deltids, så får det en utrolig stor betydning, ikke mindst fordi samfundet har brug for alle der kan arbejde, hvorfor vi nu vil benytte denne anledning til, at opfordre virksomhederne til, at gå med her og samarbejde om, at få de handicappede i arbejde. Såfremt der er reelle muligheder herfor, så skal vi kunne skabe de nødvendige rammebetingelser for, at de handicappede kommer ud og arbejde i de virksomheder, der arbejder med områder, hvor den handicappede allerede har evner og kompetence til at kunne arbejde.

Debatoplægget kommer desuden med nye ideer og muligheder til, hvordan det i de mindre byer og bygder måske kan være en udfordring, at skulle finde passende arbejde, men hvor man skabe betingelserne herfor, hvorfor man på længere sigt måske kan forestille sig, at skabe en form for produktionsskoler. Vi opfordrer til, at man i samarbejde med kommunerne kan tage de nødvendige skridt til, at løse denne opgave. Som eksempel kan nævnes, at de elever der har gået på Ado Lynges skolen grundet alder må tage hjem til deres byer og bygder hvor de kommer fra efter endt skoleophold, og der sker da netop det kedelige, at der ikke er nogen form for tilbud til dem derhjemme. Der skal skabes passende arbejdspladser - også for at sikre - at de handikappede ikke bare går til og, at de under en eller anden form, skal kunne være med til at forsørge sig selv, hvorfor vi må stå sammen om denne udfordring således, at de handikappedes selvværd fortsat kan øges i en positiv retning.

Efter i flere år at have vænnet sig til, at bo sammen med andre handikappede, så mister de deres venner og bekendte, når de vender hjem til deres byer og bygder i deres hjemkommune og mangler den støtte, som de har fundet i at have hinanden, hvilket for mange såvel på det psykiske som fysiske og følelsesmæssige plan ikke kan være svært, at forestille sig som et stort savn for dem. Vi ved jo godt, at de handikappede har evner ligesom alle os andre, og har noget som de er dygtige til, og derfor kan arbejde i samfundet, hvorfor det er indlysende, at hvis og såfremt der ellers er et arbejde som passer til deres evner og kompetencer som sådan, så skal de have mulighed for at arbejde, hvilket derfor er et behov på lige fod med andre. Vi må derfor som minimum kunne diskutere dette problem i fuld åbenhed og handle derefter.

Naalakkersuisut skrev i deres svarnotet: *“Det vil i det forberedende arbejde til ny handicaplovgivning også blive undersøgt, hvorvidt beskæftigelsesvederlaget skal reguleres.”*

Fra Siumut vil vi gerne spørge om det er muligt, at få oplyst og få klargjort, hvornår man planlægger, at den nye handicaplovgivning kan fremlægges? Det er særdeles vigtigt, at man i forbindelse med beskæftigelse af handikappede finder arbejde, der fuldstændig passer til den enkeltes evner og muligheder, derfor står det da også fuldstændig klart, at de arbejdstilbud der er tale om – at det ikke er lige meget hvordan disse jobs udbydes og, at der gerne skal være tale om gode tilbud med klare rammebetingelser indbygget.

I forbindelse med at vi i Siumut gransker de muligheder, som der kan være i denne forbindelse, så betænker vi denne forbindelse, at en af de mulige løsninger man burde overveje - som sagt - kunne være, at skabe produktionslignende skoler hvor man dels arbejder, men også undervises i en eller anden form. Det er jo ikke nødvendigvis således, at alle byer har behov for at etablere en produktionsskole, men det vil som udgangspunkt være positivt, at man som minimum har viljen til, at overveje det som en mulighed.

Vi vil endnu engang gerne takke oplægsholderen for debatoplægget, hvis formål er, at få diskuteret alternative muligheder for, at forbedre lønforholdene for de handikappede på de beskyttede værksteder.

Med disse bemærkninger fra Siumut runder vi hermed af omkring debatoplægget om organisering af mere passende lønforhold for handikappede.

God debat til os allesammen.

Laura Táunâjik

Siumut